

тецъ никога не е былъ безъ Сына, инакъ възможно бы было предложеніе на едно мигновеніе когато Сынътъ да е почналъ да сѣществува, а така Той бы вѣлъ въ редътъ на всичкытъ творенія, и сѣществуваніе тоу было бы *мниовенно* въ вѣчностьтъ, нѣщо което е невъзможно и противорѣчно. Словото, прочее, е вѣчно исхожденіе изъ вѣчното начало, *Богъ отъ Бога, Свѣтъ отъ Свѣта, Богъ истинный отъ Бога истинна, рожденный, несотворенный, единосущный Отцу*, то есть, имѣющъ *една* съ него сѣщность, защото, ако бы да немаше истѣтъ сѣщность, то и Онъ бы былъ творе-